

Zitting 1974-1975

13 416

Wijziging van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (aanspraak op minimumvakantiebijslag over uitkeringen krachtens de Ziektewet en de Werkloosheidswet)

Nr. 3

Memorie van toelichting

In de algemene dagloonregelen die de basis vormen voor de uitkeringen krachtens de Werkloosheidswet – indien althans de dienstbetrekking niet voortduurt – en krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering is de vakantiebijslag opgenomen. Bij de algemene dagloonvaststelling in het kader van de uitvoering van de Ziektewet daarentegen wordt met de vakantiebijslag geen rekening gehouden.

Aanleiding tot dit verschil in benaderingswijze vormt de omstandigheid dat de perioden waarop de uitkeringen in het kader van de Ziektewet betrekking hebben veelal van betrekkelijk korte duur zijn.

Zou bij de dagloonvaststelling wel met de vakantiebijslag rekening worden gehouden, dan zou dit zowel voor de betrokken werkgevers als voor de bedrijfsverenigingen grote administratief-technische problemen met zich brengen. In dit verband wordt opgemerkt dat in een aantal bijzondere dagloonbesluiten van bepaalde bedrijfsverenigingen in het verleden wel met de vakantiebijslag rekening werd gehouden. Hieraan was echter veelal de voorwaarde verbonden, dat de ziekteperiode waarop de uitkering betrekking had een bepaalde minimale duur had.

Voor zover de doorbetaling van de vakantiebijslag tijdens ziekte van de werknemer is geregeld in collectieve arbeidsovereenkomsten of publiekrechtelijke regelingen functioneert de huidige dagloonvaststelling in het kader van de Ziektewet bevredigend.

De meeste collectieve arbeidsovereenkomsten en publiekrechtelijke regelingen nu kennen een dergelijke bepaling.

Wanneer evenwel in een collectieve arbeidsovereenkomst een bepaling ontbreekt dan wel geen collectieve arbeidsovereenkomst van toepassing is, vindt somtijds geen doorbetaling van de vakantiebijslag plaats met als motivering, dat voor de toepassing van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag ziekengeld geen loon in de zin van deze wet is.

In artikel 15, eerste lid, van deze wet is de aanspraak op minimumvakantiebijslag als volgt geregeld:

‘Uit de overeenkomst waarop een dienstbetrekking berust, heeft de werknemer jegens de werkgever aanspraak op een vakantiebijslag ten minste tot een bedrag van 7 % van zijn ten laste van de werkgever komende loon, enz.’.

Ingevolge artikel 6, eerste lid, van deze wet wordt onder loon verstaan: de geldelijke inkomsten uit hoofde van de dienstbetrekking, met uitzondering van o.a. ‘uitkeringen ingevolge aanspraken om na verloop van tijd onder een voorwaarde één of meer uitkeringen te ontvangen’. Onder deze omschrijving vallen ook uitkeringen krachtens de sociale verzekeringswetten.

Ik ben van oordeel, dat wanneer een werknemer uitkering krachtens de Ziektewet ontvangt hij jegens de werkgever een aanspraak op minimumvakantiebijslag dient te verkrijgen, ongeacht de vraag in hoeverre de aanspraak op vakantiebijslag al dan niet bij collectieve arbeidsovereenkomst of publiekrechtelijke regeling is geregeld.

In het advies dat door de Commissie Arbeidswetgeving van de Sociaal-Economische raad ter zake is uitgebracht, onderschrijft de commissie deze opvatting. De wijziging van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag welke hier aan de orde is voorziet in het opnemen van deze aanspraak in de wet.

Voorts kan worden medegedeeld, dat in samenhang met bovengenoemde voorziening welke betrekking heeft op de aanspraak op vakantiebijslag *tijdens* het dienstverband de Sociale Verzekeringsraad voornemens is om voor die gevallen, waarin ter zake van arbeidsongeschiktheid, ontstaan nadat de opzeggingstermijn is ingegaan, ziekgeld wordt uitgekeerd over perioden liggende *na* het einde van de dienstbetrekking, de algemene dagloonregelen ziektewet zodanig aan te passen, dat bij de vaststelling van het dagloon rekening wordt gehouden met de vakantiebijslag.

In eerdergenoemd advies van de Commissie Arbeidswetgeving van de Sociaal-Economische Raad wordt er terecht op gewezen, dat in het kader van de uitvoering van de werkloosheidswet in die gevallen dat bij werkloosheid het dienstverband niet wordt verbroken, zoals bij toepassing van artikel 8, derde lid, van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945, de vakantiebijslag niet in het dagloon wordt opgenomen. Er is hier derhalve van een situatie sprake welke vergelijkbaar is met die welke hierboven is beschreven. Met de commissie ben ik van mening dat ook op dit punt een wettelijke regeling van een aanspraak jegens de werkgever op minimumvakantiebijslag noodzakelijk is.

Met de onderhavige wetswijziging wordt hierin voorzien. Wellicht ten overvloede zij nog opgemerkt dat de aanspraak jegens de werkgever op minimumvakantiebijslag over werkloosheidsuitkeringen uiteraard alleen bestaat indien en zolang de dienstbetrekking voortduurt.

De Minister van Sociale Zaken,
J. Boersma